

Перший кандидат наук про свого вчителя

Шановний Леоніде Павловичу, професоре, докторе наук, ректоре, організаторе і Вчителю з великої букви, сьогодні у Вас, мабуть, уже є час спокійно озирнутися назад та згадати кращі моменти життя. Ви завжди поспішали, як у житті, так і в науці, й тому встигли багато.

Ви пізнали глибини теорії тертя та зношення в вузлах машин і механізмів; досконало розібралися з такими складними спеціальностями, як металознавство та ливарне виробництво; науково обґрунтували теорію змінної зносостійкості; шляхом аналізу і співставлень уперше запропонували новий підхід до розробки композиційних теплоізолюючих матеріалів, що здатні працювати при великих температурах. Ви далекоглядно передбачили перспективність розробки та використання альтернативної енергетики для Півдня України; впевнено створюєте «енергоєфективний університет», де ідеологія екологічно спрямованого забезпечення процесу навчання підтримується науковцями, навчальним персоналом, аспірантами, студентами.

Переважає більшість результатів Ваших теоретичних розробок отримала своє практичне застосування. А деякі теоретичні міркування народжувалися при вирішенні саме практичних проблем промислового виробництва, яке в радянські часи було достатньо наукоємним.

Постійно вражали Ваша мобільність, працьовитість та вміння знаходити неординарні рішення в доволі стандартних ситуаціях. Достатньо згадати, що за допомогою звичайної води, але поданої в потрібний час та у визначене місце на виливку вдалося вирішити проблеми високого відсотку браку та підвищення якості ливарних виробів на машинобудівних підприємствах міст Києва, Первомайська, Конотопа, Мінська, Тольятті тощо. Я неодноразово був свідком, коли півгодинної розмови Вам було достатньо, щоб переконати досвідченого головного металурга (головного інженера, головного конструктора) провідного підприємства в необхідності ризикнути провести експериментальну плавку, змінити хімічний склад чавуну, спробувати нову лігатуру.

Згадується відрядження до Тольятинського автозаводу, коли для проведення експерименту головний металург ливарного комплексу дозволив зупинити автоматичну лінію формовки та переробити більше десятка готових коштовних форм блоків майбутніх двигунів ВАЗ.

Експеримент видався вдалим. Завод дав згоду на укладання договору, а група відряджених ще встигла з'їздити по зимовій дорозі в сусідню Сизрань та накупити запчастин для ремонту власних автомобілів.

Протягом дводенного відрядження до Києва разом з Вами можна було встигнути відлити партію дослідних виливків чавунних гільз у кількості півтори-дві тисячі штук, а вночі прогнати їх через лінію механічної обробки; наступного дня не менше сотні розбити для проведення металографічних досліджень у центральній заводській лабораторії; підготувати акт за результатами експерименту; розробити корегуючу інструкцію на зміну технологічного процесу; завізувати її в усіх інстанціях та підписати у директора заводу, кращі дослідні зразки гільз відправити залізницею до Мінського моторного заводу на стендові випробування. А увечері перед посадкою в літак до Миколаєва встигнути купити свіжу курку (шматок сиру, ковбаси), оскільки асортимент Миколаївських магазинів у той час був доволі мізерний, і для рідних це була не менш важлива частина відрядження.

Можна бути впевненим, що вшанований усіма Михайло Андрійович Медведєв, керівник Вашої кандидатської дисертації та керівник групи молодих науковців металознавців, пишався б своїм колишнім аспірантом. Він був неординарною особистістю і прищепив нам хист інтуїтивно відчувати наукову та економічну привабливість в улюбленому ним ливарному виробництві. І саме він навчив всіх нас: «...Для рішення задачі поднять пешего и конного, ...хотя фирма в излишней рекламе не нуждается».

А зараз уже Ваші, Леоніде Павловичу, учні та аспіранти чують суворе запитання «Коли захищаєшся?» й обережно відповідають: «Дописую останній розділ». Вони вдячні Вам за можливість поїхати на конференцію, відвідати бібліотеку, відправитися на стажування за кордон.

Шановний Леоніде Павловичу, від щирого серця дякую за чудову можливість навчатися у Вас та працювати разом з Вами! Бажаю, щоб у Ваших учнях залишилася хоча б частина Вашої ініціативності, наукової інтуїції, комунікабельності, технічної винахідливості.

Здоров'я, вдачі на довгі літа!

*В. І. Андрєєв,
кандидат технічних наук, доцент,
начальник наукової частини
відділу аспірантури та докторантури
Університету*